

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2Co/625/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7512219951
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 07. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľuboš Kunay
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2015:7512219951.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ľuboša Kunaya a sudcov JUDr. Ota Jurča a JUDr. Anny Slovinskej, vo veci žalobkyne E. K., bytom E., A. R. XX, zastúpenej Advokátskou kanceláriou JUDr. Peter Kerecman, s.r.o., Košice, Rázusova 1, IČO: XX XXX XXX, proti žalovaným 1/ Z.Q. U., bytom E., D. XX, zastúpenej Mgr. Monikou Dunčákovou, advokátkou, Košice, Štúrova 20, 2/ Z. K., bytom Z. H. C., H.. Z. X, o určenie vecí do dedičstva, o odvolaní žalovanej v 1.rade proti rozsudku 7C/327/2012-75 z 27.1.2014 Okresného súdu Košice-okolie

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Žalobkyni sa prisudzuje náhrada trov odvolacieho konania vo výške 83,89 € spočívajúca v trovách právneho zastúpenia a žalovaná v 1.rade je povinná ju zaplatiť Advokátskej kancelárii JUDr. Peter Kerecman, s.r.o., do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa rozsudkom určil, že nehnuteľnosť - dom č.s. XXX, stojaci na parcele KN 830/1, zapísaný na LV č. XXXX kat. územia S., patrí titulom bezpodielového spoluvlastníctva manželov do dedičstva po neb. U. K., nar. XX.XX.XXXX, zomrelom XX.XX.XXXX a B. K., rod. K., nar. X.X.XXXX a zomrelej XX.XX.XXXX a ďalej žalovanú v 1.rade zaviazal zaplatiť žalobkyni trovy konania na účet jej právneho zástupcu v sume 442,73 € (z toho trovy právneho zastúpenia 343,23 €), všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Vychádzal zo žaloby, ktorou sa žalobkyňa domáhala určenia, že nehnuteľnosť - rodinný dom č.súp. XXX, zapísaný na LV č. XXXX kat. úz. S., patrí do dedičstva po nebohých rodičoch účastníkov konania, čo odôvodnila tým, že hoci zápis na LV č. XXXX o vlastníctve rodičov účastníkov k predmetnému domu je totožný so znením žalobného petitu, žalovaná v 1.rade toto vlastníctvo neustále popiera, v dôsledku čoho v dedičskom konaní vedenom ohľadom tohto majetku sporný dom nemohol byť prejednaný. Vzal do úvahy námietku žalovanej v 1.rade, ktorá uviedla, že predmetný rodinný dom nepatrí do dedičstva po nebohých rodičoch účastníkov, ale patrí do dedičstva po ich starých rodičoch U. K., nar. v roku XXXX a B. K., nar. v roku XXXX. Z katastra nehnuteľností zistil, že na LV č. XXXX kat.úz. S. sú ako vlastníci rodinného domu č. súp. XXX zapísaní U. K., nar. v roku XXXX a B. K., nar. v roku XXXX. Zrekapituloval zistenia vyplývajúce zo spisu Okresného súdu Košice-okolie 13D/227/2008, v ktorom bolo prejednávané dedičstvo po nebohej matke účastníkov konania B. K.. Zistil tiež, že po smrti otca účastníkov konania U. K., nar. v roku XXXX a zomretého XX.XX.XXXX sa viedlo na Okresnom súde Košice-okolie dedičské konanie pod sp.zn. 10D/1802/01, Dnot 14/2002, avšak konajúci súd uznesením, ktoré nadobudlo právoplatnosť 12.1.2012, dedičské konanie zastavil a to aj z dôvodu, že žalovaná v 1.rade stále popierala, aby sporný rodinný dom súp. č. XXX patrilo do dedičstva po nebohom a keďže táto spornosť odstránená nebola a iný majetok poručiteľ nezanechal, neostávalo iné, len konanie zastaviť.

Podrobne reprodukoval obsah vyjadrení žalobkyne a poukázal na to, že žalovaný v 2.rade v konaní ostal úplne pasívny a žalovaná v 1.rade sa k veci vyjadrila len písomne. Citoval vybrané časti vyjadrení účastníkov a svedkov zaznamenané v konaní 16C/113/2009 a právne vec posudzoval v zmysle § 1, § 4, § 6 ods.1 písm.c/ a § 46 zák. č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľností a upozornil, že hoci predmetný rodinný dom napriek dlhšej fyzickej existencii nebol zapísaný na príslušnom orgáne poverenom viesť register nehnuteľností, v roku 1999 U. K. ml. predložil katastrálnemu úradu potvrdenie o tom, že tomuto domu, postavenému v roku 1956, bolo pridelené súpisné číslo XXX a aj stavebné povolenie zo dňa 9.10.1952 bolo vydané na meno U. K. ml. Vychádzajúc z § 80 OSP dospel k záveru, že žalobkyňa osvedčila naliehavý právny záujem na požadovanom určení, nakoľko hoci vlastníctvo obom poručiteľom (rodičom účastníkov) svedčilo podľa listu vlastníctva, po ich smrti sa ani raz nepodarilo vecne prejednať dedičstvo po nich a to na základe tvrdení žalovanej v 2.rade, že tento rodinný dom patrí do dedičstva po nebohých starých rodičoch účastníkov. Mal za to, že žalovaná v 1.rade okrem samotného tvrdenia, že vlastníckmi domu boli starí rodičia, neprodukovala žiadne relevantné dôkazy. Naopak, žalobkyňa na preukázanie tvrdenia, že rodinný dom č.súp. XXX zriadili práve rodičia účastníkov konania, predložila stavebné povolenie vo forme výmeru zo dňa 9.10.1952, v ktorom bol uvedený U. K. ml. a aj jemu ako stavebníkovi príslušný stavebný úrad vystavil potrebné povolenie. Na základe týchto dôkazov nemal pochybnosti o tom, že sporný dom patril ku dňu smrti do vlastníctva a teda aj do dedičstva po rodičoch účastníkov, a preto žalobe vyhovel. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods.1 O.s.p. a úspešnej žalobkyni voči žalovanej v 1.rade priznal nárok na náhradu trov konania v sume 442,73 €.

Rozsudok vo všetkých jeho výrokoch napadla včas podaným odvolaním žalovaná v 1.rade, navrhla ho zrušiť a vec vrátiť prvostupňovému súdu na opätovné konanie a rozhodnutie. Odvolanie odôvodnila odvolacími dôvodmi podľa § 205 ods.2 písm.d/ a f/ O.s.p. a napadnutý rozsudok považovala aj za nepreskúmateľný pre nedostatok dôvodov. Nie je totiž možné z neho zistiť, z akého dôvodu prvostupňový súd nevypočul v konaní žalovaného v 2.rade ako účastníka konania a ani to, prečo len ona bola zaviazaná na zaplatenie náhrady trov konania žalobkyni. Z odôvodnenia rozsudku ani nie je zrejmé, či súd považoval za dokázané, že stavbu rodinného domu postavili rodičia účastníkov konania, ich starí rodičia alebo všetci spoločne. Upozornila, že v čase vydania predloženého výmeru vydaného Okresným národným výborom v Moldave nad Bodvou dňa 9.10.1952 matka účastníkov konania mala v starostlivosti mal. dcéru E. vo veku dvoch rokov a necelých piatich mesiacov a mal. syna Z. vo veku jedného roka a dvoch mesiacov a bola približne v šiestom mesiaci tehotenstva a je tak vysoko nepravdepodobné, aby bola schopná svojpomocne so svojim manželom U. K., nar. v roku XXXX začať stavať rodinný dom. V napadnutom rozsudku tak absentujú právne úvahy súdu s poukazom na konkrétne ustanovenia zákona platné v rozhodnom období týkajúce sa nadobudnutia vlastníckeho práva k stavbe predmetného domu v roku 1958, resp. v iný čas.

Žalobkyňa vo vyjadrení k odvolaniu žalovanej v 1.rade navrhla napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť a žalovanú v 1.rade zaviazat' na náhradu trov odvolacieho konania. Ohľadne námietky žalovanej o prejednaní veci bez výsluchu účastníka konania poukázala na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 2Cdo/96/1999, podľa ktorého nemusí súd v každom prípade vypočuť účastníka konania. K tvrdeniu žalovanej v 1.rade o pomeroch B. K. v rozhodnej dobe uviedla, že miera, ako sa matka účastníkov podieľala fyzickou prácou, resp. nepodieľala spolu s manželom na stavbe rodinného domu, je vo vzťahu k predmetu konania bezpredmetná a práve narodenie detí bolo dôvodom, pre ktorý otec účastníkov dom staval. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku podľa nej jednoznačne vyplýva, že ňou tvrdené skutočnosti boli podporené aj stavebným povolením vydaným pre jej otca U. K. ml. a aj tým, že dom bol zapísaný v katastri nehnuteľností v prospech jej rodičov, na základe ich návrhu. V konaní nebolo spochybňované, že dom súp. č. XXX zapísaný na LV č. XXXX kat.úz. S. sa stal predmetom vlastníckych vzťahov pri jeho výstavbe a dokončení v roku 1956, nebolo rozporované, že listina, ktorá osvedčuje spôsob nadobudnutia vlastníckeho práva k nehnuteľnosti je výmer a následne vydané rozhodnutie o pridelení súpisného čísla, čo žalovaná v 1.rade tiež nerozporovala a spochybnila iba identitu stavebníka uvádzaného v listine tvrdiac, že dom postavil U. K. st., pričom ale toto tvrdenie nepreukázala inou listinou, ani uvedením právne relevantných skutočností, ktoré by mohli viesť k spochybneniu vlastníckeho práva rodičov účastníkov konania. Naopak, ona ako dôkaz o nadobudnutí vlastníctva k domu rodičmi účastníkov konania predložila výmer - stavebné povolenie, rozhodnutie o pridelení súpisného čísla a tiež preukázala, že rodičia účastníkov predmetný dom stavali. Oproti tomu žalovaná v 1.rade ostala v konaní pasívna, nezúčastňovala sa pojednávani a k vykonanému dokazovaniu ako aj k právnej stránke veci sa nevyjadrila. Výlučne správanie sa žalovanej v 1.rade tak bolo príčinou podania žaloby a keďže žalovaný v 2.rade svojim správaním podanie žaloby nezapríčinil, je

rozhodnutie o trovách konania vecne správne. Poukázala aj na zásadu materiálnej publicity, podľa ktorej údaje katastra obsiahnuté v § 7 Katastrálneho zákona sú hodnoverné a záväzné, ak sa nepreukáže opak.

Odvolací súd prejednal vec bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p., keďže v posudzovanej veci nejde ani o jeden z prípadov uvedených v § 214 ods. 1 O.s.p., a to v rozsahu vyplývajúcom z § 212 ods. 1,3 O.s.p. za splnenia podmienok stanovených v § 156 ods. 3 O.s.p., keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bez nariadenia pojednávania bolo oznámené na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach najmenej päť dní pred vyhlásením, a rozsudok potvrdil podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny.

Podľa § 219 ods. 2 O.s.p. ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

V prejednávanej veci sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia a so skutkovými a právnymi závermi, ku ktorým dospel súd prvého stupňa pri rozhodovaní o žalobe žalobkyne.

Žalovaná v 1.rade v odvolaní podľa jeho obsahu uplatnila odvolacie dôvody podľa § 205 ods.2 písm.d/ a f/ O.s.p., argumentujúc aj nepreskúmateľnosťou rozsudku.

Po preskúmaní rozsudku prvostupňového súdu odvolací súd nezistil ani jeden z týchto odvolacích dôvodov.

Žiada sa predovšetkým zdôrazniť, že do práva na spravodlivý proces (čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd), nepatrí právo účastníka, aby všeobecný súd sa stotožnil s jeho právnymi názormi, návrhmi a hodnotením dôkazov. Do obsahu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a čl. 6 ods. 1 cit. Dohovoru, nepatrí ani právo účastníka vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia súdom ním navrhnutých dôkazov, resp. toho, aby súdy preberali alebo sa riadili výkladom predpisov tak, ako to prekladá účastník. Ani rozhodnutie súdu, ako orgánu verejnej moci nemusí byť totožné s očakávaniami a predstavami účastníka konania, ale musí spĺňať požiadavky zákonného rozhodnutia podľa § 157 ods. 2 O.s.p., ktoré musí dať účastníkovi odpoveď na podstatné (zásadné) otázky v danej veci. Vo všeobecnosti platí, že rozhodnutie nemusí dať odpoveď na všetky účastníkom nastolené otázky, ale len na tie, ktoré majú podstatný význam pre vec, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny význam rozhodnutia. Odvolací súd sa nestotožňuje s názorom žalovanej o nepreskúmateľnosti napadnutého rozhodnutia, lebo súd prvého stupňa v odôvodnení rozsudku postačujúco a jasne vysvetlil, ktoré skutočnosti v prejednávanej veci považoval za rozhodujúce, k akým záverom na ich základe dospel a prečo nebolo možné vyhovieť námietkam žalovanej. Za odňatie možnosti konať pred súdom v žiadnom prípade nemožno považovať to, že súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv či požiadaviek žalovanej. Možno zhrnúť, že z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia nevyplýva jednostrannosť a ani taká aplikácia príslušných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich účelu, podstaty a zmyslu.

Podľa názoru odvolacieho súdu teda napadnutý rozsudok spĺňa všetky znaky preskúmateľného rozhodnutia.

Žalovaná v 1.rade okrem toho v odvolaní uvádzala predovšetkým tie skutočnosti, s ktorými sa súd prvého stupňa pri rozhodnutí o žalobe dostatočne vypořiadal tak, aby bol náležite zistený skutkový stav. Pokiaľ žalovaná v 1.rade namieta, že súd prvého stupňa nevypočul žalovaného v 2.rade je potrebné uviesť, že ust. § 120 ods.1 O.s.p. umožňuje súd rozhodnúť, ktorú dôkazy navrhnuté účastníkmi vykoná. Spravidla nevykoná také dôkazy, ktoré nevedú k preukázaniu právne významných skutočností pre rozhodnutie o veci samej. Nevykonanie dôkazu výsluchom žalovaného v 2.rade (prihliadajúc aj na jeho pasivitu v konaní) aj podľa názoru odvolacieho súdu sa nejavilo potrebným, pri existujúcom dôkaznom stave. Výsluch účastníka konania pritom v zmysle zaužívanej súdnej praxe nemusí byť za každých okolností nevyhnutným.

Pokiaľ ide o odvolací dôvod podľa § 205 ods.2 písm.f/ O.s.p., súdu prvého stupňa nemožno vyčítať nesprávne právne posúdenie veci.

Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t.zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú účastníci podľa príslušného právneho predpisu s nesprávnym právnym posúdením veci (§ 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p.) je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie). O mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny právny predpis, ale nesprávne ho vyložil, prípadne ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne závery o právach a povinnostiach účastníkov konania).

Žalobkyňa nepochybne preukázala naliehavý právny záujem na požadovanom určení, s odvolaním sa na výsledky a priebeh dedičského konania po nebohej B. K. a stanovisko žalovanej v 1.rade, prezentované v dedičských konaniach, kde popierala, aby do dedičstva po nebohej (ako aj po U. K.E.) patril aj dom súp. č. XXX zapísaný na LV č. XXXX pre kat.úz. S..

Je potrebné zdôrazniť, že nárok žalobkyne je významne posilnený už len tým, že vlastnícke právo neb. U. K. a neb. B. K. k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXXX bolo (a je) vedené v príslušnom katastri nehnuteľností, ako verejnej listine, u ktorej sa predpokladá súlad zápisu so skutočnosťou a právnym stavom. Pokiaľ žalovaná v 1.rade tvrdí, že skutočným stavebníkom domov súp. č. XXX bol U. K., nar. v roku XXXX, ale U.G. K. st., ju zaťažovala dôkazné bremeno na preukázanie tejto skutočnosti. Žalovaná v 1.rade nepreukázala, aby stavebníkom domu bol U. K., nar. v roku XXXX a v rozpore s jej tvrdením je vykonané dokazovanie, vrátane výmeru vydaného ONV v Moldave nad Bodvou (č.l. 16 spisu), pre stavebníka U. K. ml., ktorý 19.5.1999 žiadal i o zápis predmetnej nehnuteľnosti do katastra nehnuteľností (viď žiadosť na č.l. 17 spisu).

Vzhľadom na uvedené je napadnutý rozsudok vecne správny a bolo potrebné ho potvrdiť.

V odvolacom konaní mala úspech žalobkyňa, preto jej bola priznaná náhrada trov konania pozostávajúca z trov jej právneho zastúpenia (§ 224 ods.1, § 142 ods.1, § 151 ods.1 O.s.p.). Jej trovy je povinná uhradiť žalovaná v 1.rade, ktorá odvolacie konanie iniciovala a správne táto (výlučne) bola zaviazaná i na náhradu trov žalobkyne vzniknutých pred súdom prvého stupňa a to s prihliadnutím na princíp spravodlivosti súdneho konania a stanoviská prednesené v predchádzajúcich dedičských konaniach a nakoniec i v konaní pred prvostupňovým súdom. Náhrada trov patrí za jeden úkon poskytnutej právnej služby advokátskou kanceláriou A. S. E. a to za písomné vyjadrenie k odvolaniu žalovanej v 1.rade v tarifnej odmene 61,87 € a k tomu režijný paušál 8,04 € a 20% DPH vo výške 13,98 € (vyhl. č. 655/2004 Z.z.), takže trovy odvolacieho konania celkom predstavujú 83,89 €.

Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods.9 zák. č. 757/2004 Z.z. o súdoch v znení účinnom od 1.5.2011).

Poučenie:

Proti rozsudku odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.